

هەوێردە

دوو هەوێردە لە ناو پەلە گەنمیکدا دەژیان. بە پڕۆژ دەچوون بۆ گەڕان و بەشەو دەهاتنەووە هیلانەکەى خۆیان. جوجەلەکانى خۆیان راسپاردبوو کە هەرچی پڕۆژانە دەیبیسن و دەیبینن شەوانە بۆیان بگێرنەووە.

شەویک جوجەلەکان بە دایکوباوکی خۆیان وت: ئەمپڕۆ خاوەن زەوى کورەکەى خۆى ناردە لای هاوسێکانى کە بەیانى بین و بە هەرەووەزى گەنمەکەى لە گەل بەدروونەووە.

دایکى جوجەلەکان گوتى: مەترسن، کەس نایە و بەیانیش هیلانەمان لى تىک ناچیت.

سبەى شەو جوجەلەکان گوتیان: ئەمپڕۆ کابراى وەرزیڕ و کورەکەى زۆریان چاوەنوارى کرد، کەس نەهاتە یاریدەیان. کابرا کورەکەى ناردۆتە لای خزمان

کە سبەى بین و گەنمەکەى لە گەل هەلبگرن.

دایک گوتى: مەترسن، هیلانەمان لى تىک ناچیت و ئەمپڕۆش ئاوارە نابین.

شەوى سێهەم جوجەلەکان گوتیان: خزمەکانیش نەهاتن و یاریدەى -

وه‌رزیریان نه‌دا. به‌لام، گویمان لیبوو کابرا به
 کوره‌که‌ی گوت: رۆله، راسته پیشینیان ده‌لین:
 «تیگوشین به هیوای هاوسی وشکه». کار به هیوای
 خه‌لک و ئەم و ئەو هەر وای لیدیت و ئەوه‌ی به
 ده‌ستی خۆمان نه‌یکه‌ین ناکرئ! داسه‌کان تیژ
 که‌ن، به‌یانی خۆمان گه‌نمی مه‌زراکه‌مان ده‌درووینه‌وه.

دایکی جوجه‌له‌کان وتی: با هەر ئەمشه‌و بگویزینه‌وه، چونکه به‌یانی
 هیلانه‌مان لی تیک ده‌چیت و په‌روازه ده‌بین. با له ئیستاوه له فکردا
 بین و بچین به شوین جیگه‌یه‌کی تازه‌وه.

جوجه‌له‌کان سه‌ریان له گفتی دایکیان سوور ما و پرسیان چۆن ئەمه ده‌زانیت؟
 دایک گوتی: تا وه‌رزیر به هومییدی ئەم و ئەو بوو، ده‌مزانی که هیچی بو
 ناکریت. به‌لام، که ئیستا لیپراوه به‌خۆی کاری خۆی بکات، تیگه‌یشتووم ئیمه
 ده‌بیت بار بکه‌ین و لی‌ره برۆین.

* راقه و لیکدانه‌وه‌ی وشه‌کان

هه‌وێرده: که‌ره‌واله

ئاواره: په‌روازه، لانه‌واز

هاوسی: دراوسی، هاومال، جیران

وه‌رزیر: جوتیار، پاله

* پاره‌ینان

1. بنووسه مه‌به‌ست له‌م وته‌یه‌ چیه: تیگوشین به‌ هیوای هاوسی وشکه!

2. له‌ ناو تیکسته‌که‌دا و هه‌ر وه‌ها له‌ نا و ئەو هۆنراوانه‌ی خواره‌وه‌دا، وشه‌ ساده و ئاویتته‌کان (تیکه‌لاوه‌کان) بدۆزه‌وه و دیاری بکه‌ وشه‌ ئاویتته‌کان له‌ چ وشه‌گه‌لیک پیک هاتوون.

خوایه‌ وه‌ته‌ن ئاواکه‌ی

ئه‌سیری بسکی ئالۆزی کچه‌ کوردیکی نه‌شمیلم

چه‌ن دلگیر و شیرینه

ته‌ماشاکه‌ن چه‌ سه‌یریکه‌ به‌ ده‌ستی دیله‌وه‌ دیلم

ده‌شتی خوشی و ره‌نگینه

«مامۆستا هه‌یمن»

ئاوی که‌وسه‌ره

خاکی گه‌وه‌ره

به‌ندی پیشینان:

پر له‌ گول و نه‌سرینه

قه‌فه‌ز با له‌ زیریش بیت، هه‌ر دیلیه.

«فایه‌ق بیکه‌س»